

אגרא דכלה

וכו', שלקח לעצמו רק היחוס עד לו"י (שהיה חסיד שבחסידיים), מזה שפט שצריך לרוץ אחד המצות הגם על מה שלא נצטוו, ושכח עיקר היחוס שהוא יעקב שמדתו אמת וכל"ל. וכן דתן ואבירים ואון בן פלת לא התייחסו רק עד ראובן, ושכחו גם כן שהם בני יעקב, ונדמה להם שנושים לשם שמים לעבוד עבודתו ית"ש בכהונה גדולה בקרבנות וקטורת:

ויקח קרח. על פי פשוטו י"ל שלא פורש בתורה מה לקח.

דהנה חסידות הוא לפניו משורת הדין, דהדין מפורש בתורה לעשות כך וכך, והחסידי המתגעגע לעבודת השם בראותו שהעבודה הזו היא רצון הש"י, מדקדק בה יותר מן הדין המפורש בתורה. והנה מה טוב ומה נעים הדבר באם על ידי הדקדוק ומילי חסידים הלזה אינו מבטל בזה איזה דבר עיקרי בתורה, מה שאין כן אם על ידי זה מבטל דבר עיקרי בתורה, אין לך טפשות גדול מזה וענוש יענש. הדמיון בזה למשל צונו

הש"י שלא לאכול חמץ בפסח, הנה מן הדין שבתורה אם שהתה העיסה כדי חימוץ אסורה. והנה המתנהג בחסידות בראותו אשר זה חפץ הש"י, מדקדק שלא תשהה העיסה אפילו רגע כמימרא, ובאם תשהה אפילו כרגע לא יאכלנה. והנה באם יארע לחסיד הזה שבלילה הראשונה דפסח שמחויב לאכול כזית מצה מדאורייתא, ולא יהיה לו אלא מצה כזאת ששהתה העיסה כרגע, הנה אם יחמיר לעצמו כדרכי חסידותו ולא יאכלנה ויבטל מצות עשה דאורייתא, לא ייטב בעיני י"י, כל זאת בביטול מצות עשה. ומכל שכן אם על ידי חומרת חסידותו, יעבור על איזה מן האזהרות בלאוין אשר לא תעשינה, על חסידות כזה שקילי טיבותיה ושדייא אחיזרי. (שבת סג):

וזה יש לפרש בכאן, דהנה קרח ודאי לא היה סובר אשר ענש יענש אם לא יעבוד בכהונה עבודת הקרבנות, לא יעבוד בכהונה עבודת הקרבנות, כיון שלא צוהו הש"י, ואפילו היה סובר אשר ח"ו מדעתו עושה זאת, הנה מה לו לעשות כיון שלא נצטווה, והוא דבר שאינו בידו. אך קר"ח עשה זה ממדת חסידות, באמרו כיון שהש"י חפץ בעבודת המשכן בקרבנות ובשיר, הגם שלא נצטווית

ויקח קרח וכו'. הקושיא מפורסמת מה לקח. וי"ל על פי פשוטו שלקח מקח ועל לעצמו (סנהדרין ק"ט ע"ב), בחושיבו שהוא ייחסן גדול ויש לו זכות אבות, על כן מלאו לבו להתקומם נגד משה. וז"ש ויקח קרח, לעצמו ולדעתו שהוא בן יצחק וכו', ולא אמר בן יעקב, שאלו העלה בדעתו שהוא גם כן בן יעקב, אזי היה נזכר במדת אמ"ת שהוא מדת יעקב תתן אמת ליעקב (מיכה א ז), וכשמתבונן האדם במדת אמ"ת הוא מבין שפלותו, ואז לא היה בא לידי מקח רע כזה. ובזה משמיעני התורה שלא יסמוך האדם על זכות אבותיו להתגאות ח"ו, רק יאמר אם אין אני לי מי לי, אברהם לא הציל את ישמעאל, יצחק לא הציל את עשו. אבל בהתייחסם על הדוכן לעבוד עבודתו ית"ש, אמר בן ישראל, "להורות שבבוא האדם לעבוד עבודתו ית"ש, הוא האמת להתייחס עם אבותיו, כמ"ש בזוהר שצריך לאמלאכא בבהן, והבן:

אי יאמר ויקח קרח בן יצחק וכו' בני ראובן. יש לפרש ענין הלקיחה הוא, דהנה היצר הרע זה דרכו כל היום לפנות האדם לעשות עבירות באומרו שזה מצוה, והמשכיל יתבונן על זה שהוא מתרמית היצר ותחבולותיו. והנה המחלוקת הזוהר היה כפי הנראה למצוה, שהיה מתאווה קרח ועדתו לעבוד עבודת כהונה בקרבנות, והנה הסימן על זה אם הוא באמת מצוה או אם הוא מתרמית היצר, הוא כשיבחין האדם בעצמו אם גדלה תשוקתו כל כך לשאר המצות גם כן, לאותן העניינים שהם בודאי מצוה כגון ציצית ותפילין ותורה, אזי הוא טוב. אך אם רואה שאינו משתוקק כל כך לשאר המצות, יבין לאשורו שהתשוקה הזאת שמדמה בדעתו לאותן ענין הנרצה לו למצוה, הוא מפיתיו היצר להפילו במכמורת, ותחתיה תעמוד הבהרת, כך קבלנו. וכשיבחין האדם זה באמת, האמת אהוב יותר ויתרחק (אפילו) מהמצוה שנודמת בדעתו, כיון שמבין באמת שהוא לשם איזה פניה. והנה אלו התייחס עצמו קרח ועדתו עם יעקב שמדתו אמ"ת כנ"ל, אז היה משים מדת האמת לנגד עצמו, היה מתבונן באמת שאין כוונתו למצוה רק לשם כבוד ופניה. וזהו ויקח קרח בן יצחק

דבר המערכת

ישראל עם טענות שעם ישראל כולם קדושים, ולמה שיבואו משה ואהרן ויתנשאו, ובגלל שבא בשפה יפה, ובמסווה של קנאות וצד הקדושה, ותלה הכל בכבוד וקדושת בני ישראל, אז נסחפו אחריו בני ישראל, אבל מה היה טמון בכל זה, שאין סופו להתקיים, הסוף של מחשבת קרח לא היה בני ישראל, אלא כבוד עצמו, שגם כשכא משה רבינו המנהיג והזהיר אותו, אזי תאוות הכבוד והשררה הוציאו מדעתו, ולא רצה להאמין במשה וזלזל בו, ובא על ענשו.

ובגלל זה הוזהרו אותו ח"ו! דווקא על מחלוקת כמו מחלוקת קרח, כי סתם מחלוקת של רשע וצדיק אזי היראים והשלמים לא יסחפו לצד של הרשע, כי יודעים הם שהינו מצד הרוע והרשעה, וכל איש בר דעת ילך עם הצדיק.

ועיין באגרא דכלה בפרשתינו, ע"פ ויקח קרח, שמתרמית היצר לפנות האדם לעשות עבירות, באומרו שזה מצוה, ונדמה לקרח ועדתו שעושים לשם שמים, עיי"ש, ואח"כ כתב וז"ל: ודימה בעיניו ענין המחלוקת הוה למצוה רבה, להיותו משתוקק לעבודת היוצר עיי"ש.

אבל ברגע שמגיע איש ובדרכי קנאות ובצעקות קדושה מחרחר ריב ומחלוקת בתוך בני ישראל נגד מנהיג זה או אחר, אזי צריך לברוח מהמחלוקת הזו, כי אין סופו להתקיים, בטח טמון במחלוקת הזו איזה נגיעה אישית של אותו מחרחר ריב ומחלוקת רק תולה הכל בקנאות קדושה כקרח ועדתו. ועל מחלוקת כזו כמו של קרח צריכים להזהיר את בני ישראל לכל יסחפו אחרי הזרם והצעקות במסווה של קנאות, אלא יסתכלו על הסוף, האם זה שבא לחלוק על אדם כזה או אחר מישראל, האם אין לו בסוף נגיעות אישיות בזה שיצא במלחמה נגדו, ורק גדולי ישראל יכולים להכריע מה היא קנאות אמת, מה היא מחלוקת קרח ועדתו ומה היא מחלוקת שמאי והלל, ומי יתן ונוכה להתרחק מהמחלוקת ולחפש את דרך השלום והטוב בתוך בני ישראל.

מבשרת אברהם אבינו
ב' קרח באוה"ל בנין ב' ד' ינוב
ידעכם פנים בנין ב' אנה אלה

בפרשתינו: **ולא היו עדת בני ישראל כעדת קרח.** במשניות אבות פרק ה' משנה כ', כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאינו לשם שמים אין סופו להתקיים, איזהו מחלוקת שהיא לשם שמים, כגון מחלוקת בית שמאי ובית הלל, ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח ועדתו.

ולחבין את הענין למה בחרו ח"ו! דווקא במחלוקת קרח ועדתו, לדוגמא של מחלוקת שאינה לשם שמים, הרי בתורתנו מובא הרבה פעמים מחלוקת, אם זה אברהם ולוט, יעקב ועשיו, לבן ועקב, בני יעקב ויוסף, הערב רב שמוזכרים כמה פעמים בתורה, דתם ואבירם שיצאו נגד משה ואהרן ונגד הקב"ה, ולמה בחרו ח"ו! דווקא בדוגמת קרח למחלוקת שאינה לשם שמים שאין סופה להתקיים.

ונסביר את ההגדרה של מחלוקת שאינה לשם שמים אין סופו להתקיים. התנא במשנה נותן לנו עצה איך לדעת אם המחלוקת הינו לשם שמים, תסתכל על סופו, האם גם התוצאה והסוף בהתנהגות אותו איש שמדליק את המחלוקת האם באמת זה מה שצדק בהתחלה, או שמא יש לו אינטרס אחר במחלוקתו ומסתירו מפני איש, ע"מ להביא לצידו עוד ועוד תומכים ומלביש את המחלוקת בכבוד שמים ובקנאות אמיתית.

אזי הדוגמא הינו מחלוקת בית שמאי ובית הלל וקרח ועדתו, הלל ושמאי רבו על הלכות שבתורה זה מקל וזה מחמיר, ותלמידי בית שמאי גם הם הלכה היה כבית הלל, או במה שעשו כדעת רבם היה רק לחומרא, וכל הרוצה להתמיר על עצמו בקיום התורה והמצוות תבוא עליו ברכה. וכך היה שהחמירו על עצמם, ובגלל זה זכו לעלות למדרגות יותר גדולות בעבודת הש"י. עד שנהפכו לדרגה גבוהה בחינת שרפים, כמובא בספרים הק', ועל זה יצא הבת קול אלו ואלו דברי אלוקים חיים כמובא בגמ' עירובין יג.:

אבל במחלוקת קרח ועדתו, גם אם קרח בא לצעוק על כבוד בני ישראל, כי כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה', למעשה בא לבני

מוסדות בני יששכר - דינוב ירושלים

בית המדרש דינוב ירושלים

בשם חברי וידידי מוסדותינו הק', שלוחה בזה ברכת מזל טוב תמה ולבבית לידי מוסדותינו, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, העומד בראש ארגון 'בדרך החיים' לשיפוץ והצלת קברי רבותינו באירופה, המסור בל"ג למוסדותינו הק' ע"ש רבינו הבני, ואשר בזכותו נסלל

הדרך מבנין המוסדות לאוהל רבינו בדינוב, ה"ה

הרה"ח ר' **חיים פסח ריינער** ה"ו

לרגל השמחה במוענו בהולדת הבן במז"ט

יה"ר בזכות רבותינו הצדיקים שיזכה לראות נחת מכל יוצ"ח, ומלכים מחלצין יצאו, ויזכה לעשות פעלים למען בית הצדיקים עד אשר יקוצו וירגנו שוכני עפר, ולאורם נסע וינלך לקבלת גור"ב ב"א

המברכים

חברי המוסדות, מותפללי ביהמ"ד, ההנהלה

אברך אותך אישית ולבבית ידידיך

פנחס בנימין פאנץ

תגלית מרשימה:

לימין בעלה אכן הצליח למלא משימותיו לנדוד עם משפחתו ולקרב רחוקים ותתקן פרוצות אשר ראה ושמע במקומות שונים.

נמצא כתב יד ובו רשימות על משפחת רבינו הבני יששכר, ובתוכו כתוב יום ההילולא של אשת רבינו מרת חיה מינדל ביום כ"א אדר.

בוודאי לא בחינם זכתה אותה צדיקת להינשא לרבינו קודש הקדשים, וממנה יצא דורות של צדיקים גדולים אשר האירו את העולם, וזכתה להיטמן לצד בעלה ביום גדול כ"א אדר, ובוודאי כאשר התגלה יום ההילולא יבואו נכדיה להתפלל על קברה ביום כ"א אדר, כאשר במילא באים להתפלל על קברי הצדיקים ביום הזה כ"א אדר הילולת רבינו ה'נועם אלימלך'.

כידוע היתה אשתו של רבינו הרבנית חנה מינדל ע"ה מסורה לרבינו בכל שנותיה, כאשר מסרה את נפשה ממש, לשרת את רבינו למען יוכל להגשים את משאלותיו בכל תחומי חייו ופעליו, בפרט בלכתו לגור ממקום מקום, כידוע התגורר רבינו בעשרה עיירות במשך חייו, ואשר לא דבר של מה בכך לעבור ממקום למקום מעיר לעיר עם המשפחה, עם ילדים רכים, ואשר בזכותה של הרבנית שעמדה

רק בעבודת השיר ומשא, עם כל זה ממדת חסידות להשתוקק לעבדו בכל העבודות שבמשכן. והנה הוא מדת חסידות, אבל נתפתה על ידי חסידותו לעבור את פי י"י לחלוק על משה, אשר העיד עליו בכל ביתי נאמן הוא (במדבר יב ז), ובלא זה המחלוקת עון פלילי הוא, ומכל שכן המחלוקת על משה נוגע לכל התורה, ורועה אפר לבותל הטהו, שמצוה עושה בחסידות

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים]
בעריכת הר"ג אברהם צבי פנחסיים שליט"א

מורא רבך כמורא שמים.
לפיכך אמרו כל החולק על רבו כחולק על השכינה שנאמר (במדבר כו-ט) בהצותם על ה'.

(מב"ם הלכות תלמוד תורה פרק ה הלכה א)

אופן הקבלה מרבו
צוה רבינו הקדוש את בנו-זרוק מרה בתלמידים. שמעתי מאת כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מהרמ"ם זצוק"ל שיעקר קיבול הלכנה מאור החמה הוא ברחקות כנודע, וכל מה שמתרחקת ביותר תקבל יותר מאורה, וכל מה שמתקרבת ביותר אל המשפיע יכה מאורה. כן הוא בדמיון קבלת התלמיד מהרב, על ידי שיתנהג עם רבו ברחקות בחינת היראה יקבל ממנו יותר ומחויב לקבל מוראו ביותר ויקבל ביותר. ודמיון זה אמר כבוד אדמו"ר הרב יעקב יצחק זצוק"ל [על הפסוק] ולא יכלו לשתות מים [היינו תורה], ממרה [רצ"ל ממרה דאורייתא, היינו הצדיק שהוא מרא דאורייתא], כי מרים הם רצ"ל שהם עצמם שרים בעיניהם ואינם בטלים לנגד הרב. (אגרא דפרקא אות ח)

יציר לפניו צורת רבו
נראה לי עוד כאשר אינו מבין איזה ענין בתורה או שהוא מסופק באיזה ענין הנרצה לעבודה אמיתית, וכן כאשר רואה שמתגרין בו מצולת ים הרהורין רדפין אבתריה, יציר לפניו צורת רבו, והוא להיות הציור בדעת מציור לפניו דעת רבו ומקיפו בשכלו אזי נשפע בו דעת רבו, ואפילו אם רבו כבר עלה השמימה, זה מה

(שם אות פ)

'בדרך החיים'

שיפוץ ושחירה על קברי הצדיקים באירופה
שע"י מוסדות 'בני יששכר'
בראשות הר"ח ר' חיים פסח ריינר הי"ו

בשבוע זו אחרי שכבר השלימו לנקות את בית העלמין בעיר בירצ'ה אכן נמצאו מצבות רבות שכובים על צרפת בית הקברות שהיו מכוסים בשכבת אדמה שהצטברו עליהם במשך השנים, חלקם הגדול שהיו עם פני המצבה למטה ואחרי שהפכום אכן נשארו עליהם חקוקים הכתב שעל המצבה כמעט בשלימות, ואלו אשר שכבו עם הכתב למעלה כמעט ולא נשארו זכר מהכיתוב מרוב השנים, ולצערנו עדיין בשלב הזה לא מצאנו את מצבתו של הר"ק רבי צבי אלימלך סבירצה, נכד רבינו, שנפטר ביום כ' אדר.

כמו"כ בעיר ריבטיש מקום מגורו של רבינו, ואשר חתנו התגורר שם, ונטמן שם, עמלו העסקים עם פועלים וסידרו את המצבות שנמצאו בשלימות ונשארו עדיין הרבה מצבות מכוסים בעפר, ועוד היד נטויה.

בשבועות הקרובים בע"ה יושקע מאסף לאיתור בית הקברות בעיר טארקא שבפולין לא הרחק מפשמישל שם טמון הר"צ ר' יעקב אורי חתן רבינו הבני יששכר זצוק"ל ועוד צדיקים, וא"ה נשחם לבשר ליצבור על ההתפתחות במקום.

בשבוע הבא בע"ה יוצאים מנהלי המוסדות עם מוסחים ידועי שם בהכוונת רבנים שליט"א למציאת מקום מנוחתם של הר"ק בעל האור החכמה' מדובנינקו, הטמון בעיר דובנינקו באיזור לובלין.

כמו"כ בתוכנית לשיפוץ אוהל רבינו מבלאזוב בעיר ריישא אשר נמצא במצב רעוע עד כדי קריסה ממש.

כל ה"ל עולה בדמים תרתי משמע, והמעוניינים לתת שכם לעזור בהוצאות לכבוד הצדיקים, או במסירת מידע אודות ה"ל, יפנו אל הנהלת המוסדות באימייל או בטלפון, ובוודאי הצדיקים ישלמו להם כפעלם, ויזכו למליצים ישרים בכל ימי חייהם לטוב חסד ורחמים, ובכל אשר יפנו יעלו ויצליחו.

הנהלה

מהנעשה בחצרות קדשינו:

שיבת מנטסטור בראשות המגיד שיעורים והמשגיחים, המעוניינים לשהות בשבת זו בדיונו יפנו ל: 050-4132188.

שבתות הקיץ בדיונו

נרשמו קבוצות לשהות בשבתות הקיץ לאחר תשעה באב בדיונו, שבת נחמו - ואתחנן, עקב, ראה, שופטים, המעוניינים להצטרף יכולים להתקשר לטלפון 050-4132188.

כמו"כ למעוניינים במסע לקברי הצדיקים בשילוב מקומות הריים ויפים בפולין והאיזור בתקופת הקיץ יכולים להתקשר לסוכני הנסיעות המארגנים את המסעות בטלפונים 0548426204 או בטלפון 054-8470510.

זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא הרחק מהגבול עם פולין.

שבת פנחס

לקראת הילולת הר"ק בעל ה"אור החכמה" מדובנינקו, החל ביום א' כב תמוז, ישהו בשבת ערב ההילולא קבוצת יהודים בדיונו, הרוצים לשהות בדיונו יפנו להנהלת המוסדות.

שבת מטו"מ

כח תמוז, יומא דהילולא דהר"ק בעל הישמח משה מרחק 3 שעות נסיעה מדינוב, ישהו בדיונו

יצוין שהאוהל וציון קברו שופץ לאחרונה מחדש, ויהודים רבים עולים לקברו בפרט ביומא דהילולא, אשר כידוע הבטיח למי שיבוא על קברו בפרט ביומא דהילולא ויזדקק נר שמן עבורו, ימליץ טוב עבורו ולא יצא ריק מפניו.

יצוין שהמארגנים והנושאים בעול המקום הקדוש דואגים שיהיה במקום לכל יהודי שמגיע נר משמן להדלקה לטובת נשמת הצדיק, ואכן רבים יוושעו במקום.

יצוין שביום רביעי פרשת בלק י"א תמוז יום הילולת הר"ק בעל העטרת צבי מזידיטשוב

העולים לדיונו:

בשבוע זה שהו בדיונו קבוצה מוכידי וצאצאי הר"ק ר' יהודא אסאד זיע"א לרגל יום ההילולא של סבם הגדול.

כמו"כ הגיעו קבוצות יהודים במשך השבוע כחלק מהמסע על קברי הצדיקים, והתארחו בבנין המוסדות בדיונו.

שבת חוקת בדיונו

לרגל הילולת הר"ק רבי מרדכי מקוזמיר זצוק"ל בן הר"ק רבי אברהם המגיד מטריסק. החל ביום א' פרשת בלק ח תמוז הטמון בעיר קילצה. ישהו יהודים בדיונו בשבת הבא פרשת חוקת ערב יום ההילולא.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה